

ISÄ JA POIKA KALASSA

Aamu alkoi valjeta rauhallisesti Kymenlaaksossa.

Tehtaat olivat hiljentyneet ja aloittaneet viikonlopun vieton.

Auringon ensimmäiset säteet osuivat vanhaan rintamamiestaloon, jonka talon isä, Unto oli aikanaan perinyt omalta isältään.

Aamu oli auringon takia vaaleanpunainen.

Talo oli unelias, jossa isä ja poika vielä nukkuivat.

Äiti ja tytär olivat Lapissa.

Poika, Pekka heräsi siihen, että keittiöstä nousi tuoksu kahvista ja paahtoleivästä yläkertaan.

Pekka nousi nopeasti ja hänellä oli kauhea kiire alakertaan.

Syy Pekan intoon oli se, että tänään oli vuorossa kalareissu isän kanssa Kymijoelle ja naapurikuntaan.

Hänen isänsä oli saanut hänet aiemmin suostuteltua lähtemään kalastamaan.

Se oli ollut Pekan isälle, Untolle erittäin tärkeää ja Pekka oli ymmärtänyt tämän.

Isät siirtävät perimäänsä pojilleen.

Pekka suorastaan juoksi alakertaan.

Keittiössä isä oli vastassa kahvipannu kädessään.

- Hei Pekka, kohta mennään.

- Onko se totta, mitä sanoit, että saisin tänään käyttää ihan oikeaa virveliä?

- Kyllä se on.

- Hurraa. Pekka huusi.

Sitten he söivät yhdessä aamiaista.

Pekka huomasi, että hänen isänsä oli paljon innostuneempi kuin hän.

Pekka ymmärsi nuoresta iästään huolimatta, että nämä olivat näitä tärkeitä päiviä isän ja pojan kesken.

Unto pakkasi eväät reppuun ja he yhdessä ottivat mukaan kalastusvälineet.

Sitten vanha farmari Volvo yskähti käyntiin, pakoputki vielä paukahti ja lähdettiin ajamaan kohti Kymijokea.

Perille päästyään he lähtivät kävelemään pientä metsäpolkua kohti joen rantaa.

Sitä oli pehmeä kävellä ja lisäksi aurinko lämmitti heitä.

Välillä saapas upahti sammaleen sisään mitä lähemmäs joen vartta lähestyttiin.

Kun he saapuivat joen rannalle, oli aivan hiljaista.

Pekka katsoi ja näki, että linnut olivat asemissa.

Ne odottivat että kaloja nousisi, sekä ne halusivat päästä osille saaliista.

Siksi ne olivat hiljaa.

Ne olivat kärsivällisiä ja jaksoivat odottaa saalistaan.

Pekka tiesi että se oli hyvän kalamiehen edellytys.

Sitten Pekan itse viehe lensi Jokeen.

Ja Pekka oikeasti heitteli oikealla virvelillä oikeita uistimia, jotta hän saisi oikean kalan.

Myöskin isä, Unto asettui kalastusvälineineen kiven päälle ja hymyili Pekalle.

Unto muisti millaista oli ollut kalastaa Pekan iässä oman isänsä kanssa.

Miehet heittelivät vieheitään, kalat välttelivät niitä ja linnut sekä erityisesti lokit vain odottivat.

Äkkiä Pekka innostui.

Hänen vapansa alkoi taittua erittäin voimakkaasti.

.-Hei, minä sain kalan. Pekka huusi.

- Älä vain päästä sitä karkuun.

Sitten isä ja poika yhdessä näkivät kuinka iso lohi hyppäsi vedestä.

Se oli maaginen hetki.

- Ohhoh. Pekka sanoi hämmästyneenä.

He kuitenkin keskittyivät nyt Pekan vapaan, jonka toisessa päässä kala pyristeli voimakkaasti vastaan.

Pekalla oli vaikeuksia pitää vapa hallinnassa.

Unto ajatteli ottaa vavan Pekalta, mutta ajatteli että se voisi käydä Pekan itsetunnolle.

Unto ajatteli että tämä oli Pekan oma kokemus ja hänen oli parempi olla sivussa siitä mitä nyt tapahtui.

- Isä, tule auttamaan. Minä en yksin pysty. Pekka huusi ääni vavisten.

Nyt vasta Unto meni auttamaan ja laittoi kätensä Pekan käsien päälle, jotta vavalle tuli enemmän voimaa.

Kala taisteli yhä vastaan.

Se alkoi kuitenkin väsyä, koska vastus vavan toisessa päässä oli nyt suurempi kuin aiemmin.

Vähän aikaa vielä kalaa väsyttäen, Unto ja Pekka nostivat joesta pienen hauen.

Unto ei ollut nähnyt koskaan poikaansa niin iloisena kuin hän nyt Pekan näki.

Pekka hyppi ja pomppi sekä lopuksi otti kuvan kalasta puhelimellaan ja laittoi sen heti jakoon sosiaalisen median kautta.

Sitten isä ja poika, yhdessä istuivat syömään joen rannalle eväitään.

- Muistan, kuinka sinun iässäsi isäni kanssa olimme kanssa yhdessä kalastamassa.

- Saitko sinä mitään?

- Ensimmäisellä kerralla en, sen jälkeen taidot kasvoivat ja sitten sitä kalaa alkoi tulla.

- Mikä on paras saalis jonka olet saanut?

Unto mietti hetken ja vastasi.

- Äitisi.

Syönnin jälkeen he kalastelivat vielä tovin.

Saalis hauen jälkeen ei kuitenkaan ollut kummoinen.

Myöskin linnut ja lokit etunenässä olivat pettyneitä saaliseen.

Sitten oli aika palata kotiin.

Pekka kuitenkin tiesi, että nyt hän osasi kalastaa ja tuo pieni hauki oli alku sille mitä olisi vielä tulossa.